

ՄԵՂՈՒ

Նիրանէմատն Նարիւ զփեթակըն նիրհեալ
Հարկանէ իմն, և դեռատի մեղուաց պար
Նըծէ 'նդ զարթնուլ զնոր բուրմունս :
Ինդ շորենիս անդ տըզզալով թեւածին,
Եւ արեւ նոյն 'ի խոր սըրտից գարնային
Օջնրըջական տայ յուզմունս :

Երթ, ժիր մեղու, քաղեւ զընտիրս 'ի ծաղկանց,
Հրաւերք խընկոյց և երփներանգ գունակաց
Ներեն թողուլ ըզփեթակ :
Խորհըրդակից քեզ ոք աստուած է համբուն,
Չմատչիս 'ի միրգըս գեղանի դառնաթոյն,
Օոր ձեռք քաղեն մեր կամակ :

Եւ քեզ, մանուկ, ուղղիչ թեւոյդ անմոլար
Տացի հանգոյն, որ հուպ ընդ հուպ սըննաս յար
Յոսկի բողբոջս և առ վարդ :
Եր նըմանող թռչնոց երկնից և մեղու,
Ո՛հ, զերդ նոբին, գըտցէս ևեթ մեղր և դու
Ի կոչ ծաղկին հրաշագարդ :

ԱՏԱՀ

Նանեայ երէկ զոր չէր երբէք իմ տեսեալ .
Ինդ անտառակն յանկարծ դիպայ ես գեղոյն,
Հիւրն է չըքնաղ զոր սիրէի ընդ երկար .
Սիրտ իմ համայն յայտնեաց ըզդէմն և զանուն .

Ի դաւ իւր արդ մարդք պըճնեցան ծաղկազգեաց,
Ըյերք վըճիտք, արփին ծագէ լուսաշնորհ .
Վան զհեշտ նըշոյլն յածէի, կեանս իբր յերազ,
Եւ հուսկ՝ ըսկիզբն է ինձ կենաց դեռ այսօր :

ՏԸ ԼԱԲՐԱՏ

